

дини, за да се измѣни нейния съставъ. Това е възможно само при разуменъ животъ. Когато човѣкъ каже за себе си, че отъ него нищо не може да излѣзе, той разсждава криво, той вади криви заключения. Докато има криви разбирания за живота, човѣкъ, наистина, не може да се повдигне. Обаче, измѣни ли разбиранията си, той може да се повдигне, отъ него човѣкъ може да стане.

Питамъ: Какво ще придобие единъ обикновенъ религиозенъ човѣкъ, който по цѣли часове чете, моли се, пали свѣщи? Гледате го, току отваря Библията и я затваря, новсе бърза, по-скоро да свърши тази работа. — Не, бързото четене нищо не допринася. Човѣкъ може да прочете само една страница, но бавно, съ размишление. На всѣка мисъл той трѣбва да се спира и да размишлява. Човѣкъ трѣбва бавно да чете, бързо да мисли. Въ умствения свѣтъ човѣкъ трѣбва да бжде бързъ, подвиженъ, съ свѣткавична мисъл. Дойде ли до физическия свѣтъ, тамъ се изисква бавностъ, понеже този свѣтъ не е напълно организиранъ, и човѣкъ може да влѣзе въ стълкновение съ него. Може ли една кола да се движи свободно, дето иска, въ единъ населенъ градъ? — Не може. Коларътъ трѣбва да бжде внимателенъ, да обикаля, да се движи бавно, защото конетѣ могатъ да стѣпчатъ нѣкого. Ако коларътъ кара безразборно, веднага стражарътъ ще се изпрѣ-